

Гей, Січ іде,
Красен мак цвіте!
Кому прикре наше діло,
Нам воно святе.

Гей, Січ іде,
Мов бджола гуде,
Разом руки, разом серця,
То гаразд буде.

Гей, Січ іде,
Топірцями брень!
Кому люба чорна пільма,
А нам ясний день!

Гей, Січ іде,
Підківками брязь!
В нашій хаті наша воля,
А всім зайдам зась!

Московські начальники боялись цієї бадьорої стройової пісні – і правильно робили. Вони все уявляли собі, як під звуки цієї пісні українці вишикуються в ряди і виженуть окупантів (як воно зрештою і сталось).

Подається за публікацією в «Новому громадському голосі» (1905, 12 жовтня, № 237).